

Michiel Odink: 'Advocaten in Nederland zitten op hun eigen eilandje.'

Odink heeft duidelijke ideeën over juridische dienstverlening. Hij springt op het smalle fietspad opzij voor een Amsterdamse fietser en ontvouwt zijn visie: 'Een goede advocaat durft te adviseren, die neemt de cliënt bij de hand en zegt: "We gaan linksaf". Als je thuis bent in hun branche, kun je al met een oplossing komen voordat ze iets als een juridisch probleem zien.' Zijn ervaring is dat cliënten snel antwoord willen op hun vragen. Hij noemt dat *responsiveness*. 'Je hoeft niet direct een oplossing te bieden, maar beloof duidelijk wanneer je die wel hebt.' In Silicon Valley leerde hij hoe de commerciële advocatuur werkt. 'Advocaten hier zitten op hun eigen juridische eilandje. Daar hebben advocaten vaak ervaring in het bedrijfsleven en is het gebruikelijk dat ze aandelen

kopen in hun cliënten. Het biedt cliënten toegang tot hoogwaardige juridische dienstverlening waar ze het budget nog niet voor hebben. Bedrijven als Apple en Facebook hadden daar in hun begintijd veel baat bij.'

Op verzoek van de fotograaf neemt Odink de pont naar Noord, wat mooie vergezichten moet opleveren. Terwijl drommen passagiers de pont afgaan, licht hij onverstaanbaar een verschil toe tussen zijn nieuwe kantoor en 'de anderen': Osborne Clarke is een relatiekantoor. De tegenwerping dat elk kantoor zich zo presenteert, is aan hem niet besteed. 'Het is anders dan een transactiekantoor dat voor de 'big ticket overnames' gaat. Wij doen ook het kleinere advieswerk, maken inkoopcontracten en begeleiden *fast growers* met een vast juri-

disch dienstenpakket. Daarom willen we tijd *offline* aan cliënten besteden. Rustig een kop koffie drinken, in een groter team samenwerken als dat nodig is. Het betekent dat we niet zo'n hoge urendruk hebben. We willen op twaalfhonderd tot dertienhonderd uur per jaar uitkomen.'

Advocaten hoeven Odink niet te belen voor een baan als ze voor de hoogste winstdeling gaan. 'Wel als ze kwalitatief hoogwaardig en leuk werk willen en de kans om veel te leren in een internationale context.' Odink belooft jongere medewerkers dat ze snel partner worden. 'We gaan ze niet tien of vijftien jaar een worst voorhouden. De partnergroep wordt relatief groot, met een *leverage* van anderhalf tot maximaal twee.' Ook dat drukt de winst per partner, maar daar ging het dus niet om, zei hij al.

Onder professoren

De politiek onderwerpt de advocaat aan strenger toezicht en bestuursvoorzitters vragen om ander onderwijs voor toekomstige advocaten. Hoe denken hoogleraren over de kwaliteit van de advocatuur?

Michel Knapen

Beeld: René van Asselt

Over de advocatuur heeft iedereen wel een mening. De politiek en de media. Cliënten en juridisch hulpverleners. Toezichthouders en beroepsgenoten. Ook wetenschappers beschouwen, soms expliciet, soms zijdelings, de advocatuur. Met afstand, zoals dat hoort, met objectiviteit en met gefundeerde argumenten reflecteren ze op deze beroepsgroep.

Nederland telt twaalf hoogleraren die een leerstoel hebben op het terrein van rechtspraak, rechtspleging, rechterlijke organisatie, Openbaar Ministerie of vergelijkbare leeropdrachten. Aan hen legden we vragen voor over de kwaliteit

van de advocatuur, over de bedreigingen die advocaten ervaren (zoals de concurrentie van rechtsbijstandsverzekeraars, accountantskantoren en internet), over de toezichtplannen van staatssecretaris van Veiligheid en Justitie Fred Teeven (VVD) en over de opleiding van juristen en advocaten.

De hoogleraren die meewerkten aan onze enquête zijn tamelijk eensgezind. De kwaliteit van de advocatuur vinden ze wisselend. Ze hebben weinig op met het strengere toezicht van de staatssecretaris, en staan niet negatief tegenover de oproep van bestuursvoorzitters van grote advocatenkantoren: die vinden

dat rechtenstudenten en dus aankomende advocaten ook kennis moeten hebben van sociologie, politicologie, economie en academische vaardigheden als argumenteren, analyseren en interpreteren. Weinig mis mee, vinden de hoogleraren, maar binnen het curriculum is daarvoor volgens hen geen ruimte, dus zal het wel niet doorgaan. En de bedreigingen die de advocatuur raken: daarin moeten advocaten hun weg zien te vinden. Aanpassen en dus innoveren, luidt hun advies. Ze weerhouden geen enkele rechtenstudent van zijn plan om advocaat te worden, want de advocatuur heeft nog zeker toekomst.